

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VI. Memor esto, quoniam mors non tardat. Eccl. 14. v. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

quæ paucis passibus te perventurum putabas. Unde sapientissimè, planèque Divinè Christus ait: *Cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, di-*

cite: servi inutiles sumus. Luc. 10. quia adduci non potest, ut de dicat se esse servum inanis nisi omnia fecerit.

VI.

Memor esto, quoniam mors non tardat. Eccl. 14. v. 12.

Considera, quidquid mali committitur à Christianis, inde plerumque nasci, quòd sibi persuadeant, mortem non tam citò superventuram, ut dicitur. Mirum non est. Sunt servi pigri, quis autem nescit, dum isti suspicari possint, etsi planè non sciant, herum suum tardiùs rediturum in urbem, hoc abunde sufficere, ut sint omnino segnes in curandis domesticis negotiis? In hunc omnino modum faciunt Christiani: modò imaginari sibi possint, Dominum longiùs abesse, nisi alia pejora faciant, saltem otio se permittunt, comædiis, crapulis, diverticulis. Dixi: si non pejora faciunt; quia plerique ex hac noxiâ persuasionem sumunt animos omnem sequendi licentiam. Audi, quid illa adultera dixerit, cum amatorem suum ad obscena solatia invitaret. *Non est vir in domo sua: abiit viâ longissimâ.* Prov. 7. v. 9. Dives epulo, torum se daturus deliciis, augendis opibus, cumulandis bonis, opprimendis pauperibus, in lectulo suo ita dicebat: *Anima mea habes bona poscit annos plurimos.* Et servus ille infamis, qui sumpto baculo cepit percutere omnes ancillas domesticas, ut penum sibi & cellam a-

periret, consumeretque quidam annonæ & vini condebat, cur id fecit? quia dixit in corde *moram facit Dominus venire.* Mat. v. 48. Neque istud solum, sed admodum hæc damnosa persuasio, ut Christiani omnem vitam suam sequantur, ita etiam facit, ut in diem emendationis differant, ut non desistant ab artibus scelestis, ut debita non præstent in plebis & Monasteriis, ut inimicitias interatas non deponant, ut Confessione & Eucharistiæ Sacramenta non querent, ut denique in perditionem prolabantur, prout accidit in illo nescio seculo Noëmi, quando tamquam mundi sine poenitentia interit, credebat tam subito non posse supervenire diluvium, prout Deo illi minabatur. *Non cognoverunt donec venit diluvium, & tulit eos.* Mat. 24. v. 39. Mirum ergo non deatur, quòd sapiens tam discretus ait: *Memor esto, quoniam mors non tardat.* nimium quantum refert habere vivacissimè impressam animo opinionem istam, mortem non tardat. Nihilominus non dicit: *scias*, sed ait: *Memor esto.* injuriam tibi fac

et, si docere vellet rem usque adeo exploratam. posito igitur, quod scias, Iohannem reficitur memoriam: *Memor esto.*

2. Considera Christianos non multum habere difficultatis, ut meminerint venturam mortem: at plurimum habere difficultatis, ut velint meminisse eam cito venturam. Hic dolor, hic terror, & ideo mille modis se ipsos fallunt, adeo, ut *veniat mors super illos, eos surripiat, eos occupet, ut descendant in infernum viventes.* Pl. 54. v. 16. ibique sunt prius, quam miseris se illic esse advertant. Ideo dicit sapiens: *Memor esto, quoniam mors non tardat.* si non tardat, signum igitur est, quod non sit ventura, sed iam veniat, imò festinet, sine diverticulo, sine mora, quod totum necessarium est credere, si non tardat. & de hoc quis dubitet? quisquis tardat in via, necesse est moram illi injici ab aliquo impedimento intrinsecus vel extrinsecus objecto. sed horam nullo mors impeditur: quia, quoad interitum, periculum non est illam unquam ambulando fatigari, non spiritum, non robur perdit: imò est instar rapidi torrentis, vites acquirit eundo, & quod magis progreditur, crescit magis, quia vitæ plus aufert. *Quid defraudat vitam? Mors.* Eccli. 31. v. 24. Quoad externum, non solum illa tinere non potest detentionem ullam violentam, cum libertatem à DEO habeat commendi facultatem, sed neque fortuitam, quia nullâ circumstantiâ ligatur, non loci

non temporis, non modi. Procedit manu Regiâ: *Et calcet super eum quasi Rex interitus.* Job. 18. v. 14. si locum spectes, manu Regiâ procedit, quia ubique comprehendere te potest, terrâ marique, domi, forisque, in collibus, in plano, in hortis, in sylvis, in desertis, ita ut ubique cum libertate regnet. Si tempus spectes, manu Regiâ procedit, quia quavis horâ apprehendere te potest, uti de die, ita de nocte: non respicit cunctiæ, non metuit fortunam, non flebitur adolescentiâ, non parcat infantiâ, ita ut omne tempus sit suum. Si modum spectes, eadem procedit manu nempe Regiâ, quia non magis restringitur ad unum, quam ad alterum, non ad febres, non ad convulsiones, non ad Catarrhos, non ad venena, calculos, gangrenas, vel genus aliud infirmitatis. non ferro, non igne opus est, solo dente, quo intus te rodit, finire vitam non advertenti potest: *Consemetur velut a timeâ.* Job. 4. v. 19. Nunc igitur vide, an esse aliquid possit, quod ipsam impediatur? & si nihil est, quâ igitur ratione tardaturam imaginariis? *Memor esto, quoniam mors non tardat.*

3. Considera, satis sciri ista, quæ hæcenus diximus, sed hoc mirum, quod, quantumvis sciantur, tanta tamen sit necessitas eorum reficandi memoriam. *Memor esto, quoniam mors non tardat.* Quis est, qui non probe sciat se esse mortalem? Scio, quia morti trades me, ubi constituta est domus omni viventi. Job. 30. & tamen

Ecclēſia certum anni diem conſtituit, quo magnā cum ſolemnitate de eo admonēat omnes tam viros quā ſeminas, parvos & grandes, peccatores, & juſtos, doctos & rudes, quaſi quique ejus eſſet oblitus. *Memento homo, quia cinis es, & in cinerem revertēris.* Divini verbi præcones è cathedris aliud non agunt, quā ut mortem populis inclament. & ipſa facta pagina quot tubis hanc in horas memoriā nobis inſonant? *Memorare noviffima tuā.* Ecclē. 7. v. 40. *Memento noviffimorum.* Ecclē. 36. v. 10. *Memor eſto judicij mei: ſic enim erit & tuum.* Ecclē. 58. v. 23. ut adeo fateti neceſſe ſit, non eſſe ſuperfluum quemlibet admonere, quòd ſit mortalis: quantò igitur minus erit ſuperfluum admonere, quòd citò ſit moriturus? cujus quique ſtudet, pro viribus ceu cogitationis moleſta abolere memoriā. Sed non eſt iſta regula, quā ſequaris. vera regula eſt conformare ſe providentiſſimæ diſpoſitioni Domini, qui ubiq; ingerere nobis voluit imaginem mortis: *Replevit omnia morte.* Sap. 12. v. 26. & ideo quotcunq; vides, illius contemplationi aſſueſce. Si in horum deſcendas, & ibi flores aſpicias, qui cum vix pauci cæperunt, jam demifſo capite languēſcunt: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si pomarium intres, & ibi cernas arbores, paulò antè tantā ſoliorum pompā ſuperbas, nunc amiſſo flore, & frondium honore incultas & horridas: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si in agros egre-

diaris, & illic videas ſegetem veſcentem in horas falcem expectantem: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si ad fontem vadas, & adrem quā, quæ tam longo circuitu ſiſit alicubi naſci & erumpere cœnt, ſubito reſorberi, & demereri tenebris: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si ad focum accedas, & obſerves ligna primò quaſi obſtinatè remitti, demum vero in ta ardere, & in cinerem reſolvi: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si per feneltram proſpiciens ſolentem deas declinando in vespem: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Si in tuo conclavi vel ſecreto cubiculo clauſus advertas candelam quæ lumen tibi miniſtrat, paratam conſumptam ſub oculis emortuam: *Memor eſto, quoniam mors non tardat.* Hæc & innumera alia imagines, quaſi totidem ſpecioſe larvæ, quibus latentem mortem intuentur, cum non ſemper in Tempore cemetarijs ſpectare nudam poſſis, qualis cernitur in ſepulchris. an putas ex his iſtis te fructibus plantarum referre poſſe? ſi alium non referre vivam ſervabunt recentemque mortis proximè imminentiſſimæ memoriā, quæ ſola ſufficit homini Chriſtiano ad abſtergendam ab animo omnem umbram vanitatis, à corde omnem cogitationem, ut ſtatuar vitam omnem conſecrare.